

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання
XX

№ 117 (2689).

СУБОТА,

29

ВЕРЕСНЯ
1979 РОКУ.

Газета виходить
з 1939 року

Ціна
2 коп.

ВИСОКЕ ПОКЛИКАННЯ ПРОПАГАНДИСТА

26 вересня, відбулася зустріч членів і кандидатів у члени Політбюро ЦК Компартії України з кращими пропагандистами республіки. У ній взяли участь товариші В. В. Щербинський, М. М. Борисенко, О. П. Ботвин, О. Ф. Ватченко, Г. І. Ващенко, О. П. Ляшко, П. Л. Поребняк, І. З. Соколов, О. А. Титаренко, В. В. Федорук, І. О. Герасимов, О. С. Капто.

Відкриваючи зустріч, член Політбюро ЦК КПУ, перший секретар ЦК Компартії України товариш В. В. Щербинський від імені ЦК Компартії України сердечно вітає присутніх і в їх особі весь багатоглибинний запит пропагандистів республіки, поздоровив з наступним початком навчального року в системі політичної освіти і економічного навчання.

Учасники зустрічі поділялися досвідом, докладно розглядали шляхи здійснення завдань, що стоять у новому навчальному році, порушили ряд актуальних питань, від вирішення яких залежить підвищення дієвості навчання.

Справжнім оглядом роботи партійних організацій по постановці всієї справи марксистсько-ленінського навчання стане День пропагандиста, який пройде 29 вересня і проводитиметься щороку.

Напередодні 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна пропагандисти покликані дати новий імпульс рухові «Пропагандист — п'ятиріччя», збагатити його новими формами і методами роботи з слухачами з тим, щоб підвищити ідейно-теоретичний рівень і практичну спрямованість політичного та економічного навчання.

У виступах йшлося про важливість прилучення юнаків і дівчат до глибокого вивчення питань ленінізму, в якому молодь по-колоніальному черпає силу духу, ясність життєвої мети біру в комуністичній ідеалі.

Велику увагу було приділено дальшому вдосконаленню організації і змісту економічного навчання, підвищенню його якості, зміцненню навчально-методичної бази, поліпшенню підготовки пропагандистських кадрів і роз-

робки навчальних програм.

Тепло зустрінутий присутніми, перед пропагандистами виступив товариш В. В. Щербинський. Він спинився на деяких питаннях, зв'язаних з організацією політичної і економічної освіти трудящих.

Тепер усе ідейне життя нашої країни, відзначив товариш В. В. Щербинський, перебуває під даєм зростаючим впливом рішень XXV з'їзду КПРС, постанови ЦК КПРС «Про подальше поліпшення ідейно-політичного, політико-виховної роботи».

Необхідно забезпечити високий науковий рівень пропаганди й агітації, поєднати їх зв'язок з життям, всіляко розвивати наступальність усіх форм і засобів ідейного впливу. Усі ці завдання найбільш повно і ємоко об'єднуються вимогою — значно підвищити ефективність і якість усієї справи комуністичного виховання. Тепер ми маємо всі необхідні і широкі можливості для реалізації програмних цілей партії в галузі формування комуністичної свідомості людей.

Пропагандист покликаний формувати погляди, високі моральні принципи людей, їх активну життєву позицію. Він повинен допомагати слухачам розібратися в усій різноманітності фактів внутрішнього і міжнародного життя, дати їм правильне партійно-класове пояснення. Партія довіряє ідеологічним кадрам свій найбільш неопієнений капітал — людей. Їх уми й серця вона довіряє їм найвідповідальнішу роботу — формувати у наших людей ідейність, високу моральну культуру і, в кінцевому підсумку, виконувати у них готовність, волю і вміння будувати комунізм.

ЦК КПРС розглядає турботу про пропагандистів, про їх добір і навчання як одне з відповідальних завдань всіх партійних організацій. Леонід Ілліч Брежнєв назвав ідеологічних працівників золотим фондом партії, який треба берегти, дбайливо вирощувати і правильно використовувати.

Товариш В. В. Щербинський зупинився на питаннях змісту політичного нав-

СЬОГОДНІ МИ ВПЕРШЕ СВЯТКУЄМО ДЕНЬ ПРОПАГАНДИСТА

Леонід Ілліч Брежнєв назвав ідеологічних працівників золотим фондом партії, який треба берегти, дбайливо вирощувати і правильно використовувати.

Цього року в нашій області 40 тисяч молодих слухачів системи комсомольської політосвіти навчатимуться у 1300 ідейних наставників, з яких майже всі члени КПРС з вищою і незакінченою вищою освітою. Вони віддадуть свої сили, знання і досвід справі комуністичного виховання молоді, формуванню у неї марксистсько-ленінського світогляду і активної життєвої позиції.

110-ї річниці з дня народження нашого великого вождя і вчителя Володимира Ілліча Леніна. І вам, пропагандистам, ведучим ленінських ідей, слід розглядати підготовку до життя як своєрідний екзамп на вміння нести ці ідеї в маси.

На закінчення товариш В. В. Щербинський висловив впевненість у тому, що пропагандисти нашої республіки, надійні помічники партії, будуть завжди на рівні високих і благородних завдань комуністичної пропаганди.

Учасники зустрічі запевнили, що пропагандисти республіки й надалі віддаватимуть свої сили, знання і досвід справі комуністичного виховання трудящих, формуванню у них марксистсько-ленінського світогляду і активної життєвої позиції, наполегливо підвищуватимуть ефективність і якість навчання в усіх ланках.

Пропагандисти, що брали участь у зустрічі, відвідали Київський філіал Центрального музею В. І. Леніна, Український державний музей історії Великої Вітчизняної війни 1941—1945 років. Вони також побували на заключному концерті Всесоюзного фестивалю мистецтва «Золота осінь».

(РАТАУ)

ЗУСТРІЧ В ОБКОМІ ПАРТІЇ

27 вересня в обкомі партії відбулася зустріч членів бюро обкому партії з групою пропагандистів, представників міських і районних організацій. Зустріч відкрив перший секретар обкому партії М. М. Кобиляк.

Пропагандисти поділялись досвідом роботи, розповіли про те, як втілюють у життя Постанову ЦК КПРС «Про подальше поліпшення ідейно-політичного, політико-виховної роботи».

Перед учасниками зустрічі виступив М. М. Кобиляк. Він зупинився на завданнях дальшого вдосконалення ідеологічної роботи в області, сердечно поздоровив пропагандистів з новим навчальним роком у системі політичної освіти і побажав їм нових успіхів у комуністичному вихованні трудящих.

Пропагандисти були нагороджені Почесними грамотами обкому партії та пам'ятними подарунками.

Учасники зустрічі показали квіти до пам'ятника Володимиру Іллічу Леніну.

ПЕРЕДМОВА ДО ПОЛІТЗАНЬ

НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

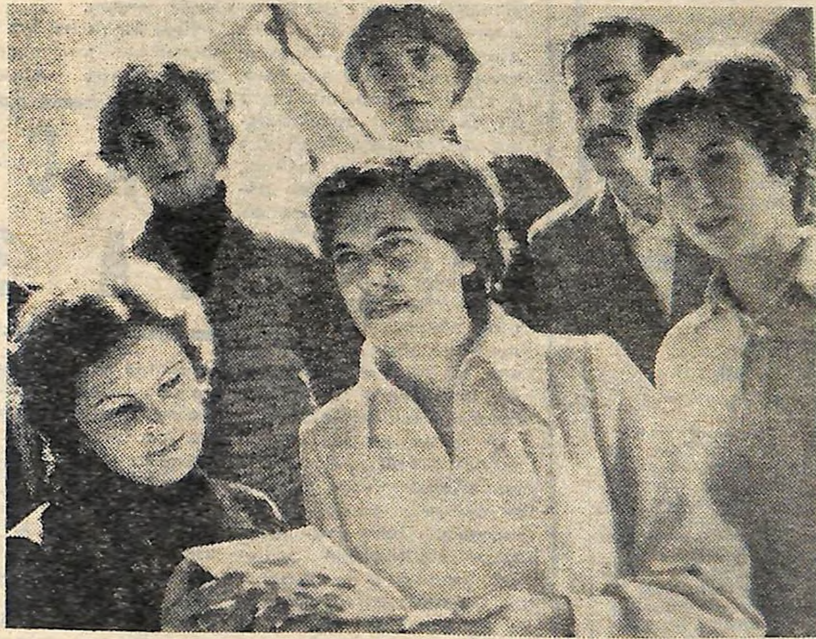
В Кіровограді відбулась обласна науково-практична конференція організаторів і пропагандистів комсомольської політичної та економічної освіти. У конференції взяли участь секретарі міських, райкомів комсомолу, голови методичних рад, комсомольські працівники, пропагандисти, агітатори.

Із доповіддю «Організація і проведення патріотичного руху «Пропагандист і агітатор — п'ятиріччя ефективності і якості» — записка дівчоті політичного і економічного навчання комсомольців і молоді у світлі вимог Постанови ЦК КПРС «Про подальше поліпшення ідейно-політичного, політико-виховної ро-

боти» виступив консультант Будинку політосвіти обкому Компартії України О. Касяненко. Досвідом роботи поділились у виступах секретар Світловодського міського комсомолу В. Пашагор'єв, пропагандист колгоспу імені Е. Тельмана Компаніївського району Л. Залозничий, секретар комітету комсомолу заводу «Червона зірка» В. Кулик, пропагандист шахти «Світлопільська» Олександрійського району С. Куликов, пропагандист Долинської райлікарні Н. Холодна. У переддень конференції відбувся семінар комсомольських пропагандистів, які працюють перший рік. Методичні поради щодо організації занять, вивчення творів класиків марксизму-ленінізму, складання особистих творчих планів, використання елементів педагогіки і психології в роботі пропагандиста дали учасникам семінару викладачі Кіровоградського педагогічного інституту, консультанти Будинку політосвіти.

Учасники конференції прийняли звернення до пропагандистів політичної і економічної освіти, всіх ідеологічних працівників.

Звернення читайте в наступному номері «Молодого комуніста».

Близько двохсот юнаків та дівчат — молодих пропагандистів, агітаторів, інших ідеологічних працівників — з'їхались до Кіровограда з усіх куточків області, щоб поділитися досвідом роботи на науково-практичній конференції. Жваві дискусії не припинялись і під час перерв. Є про що поговорити Вірі ЦАНЬКО із Компаніївки, Любі КОСТЕЦЬКІЙ і Тамарі ІГНАТЧЕНКО з Олександрії, Ніні ВІЛХОВІЙ з Маловисіньського району. Ніні ХОЛОДНІЙ з Долинської та Василю КИЩУКУ із Знаменки, яких ви бачите на знімку.

Фото В. ГРИБА.

Берар Петру. Релігія в сучасному світі. (Пер. з рум.) 144 стор., 100 тис. прим., 30 коп.

Книга висвітлює з марксистських позицій широкі кола питань, зв'язаних з місцем та роллю релігії в сучасному світі. Автор — румунський філософ-марксист — дає в ній глибокий критичний розбір офіційних церковних доктрин і найважливіших праць сучасних релігійних філософів. Значна увага приділяється проблемам «мозку і релігії», «релігії і

ВИПУЩЕНО

мистецтво» та ін. Автор адресує свою роботу насамперед молоді. Однак її з користю прочитають усі, кого цікавлять проблеми атеїзму та релігії. Дмитрук Н. Е. С крестом і трезубцем. 224 стор., 103 тис. прим., 45 коп.

У США, Канаді, ФРН, Англії та ряді інших капіталістичних країн зберігається залишок так званої уніатської церкви, яка протягом багатьох років владарювала над умами людей у західних областях України. Її збанкрутілі погляди ведуть у тісному союзі з українськими буржуазними націоналістами загартувану антирадянську пропаганду. Історія уніатської церкви — це шлях зради і політичних авантур кількох поколінь політиків від реаліти.

НОВИНИ

На комбайні
агроном

Хороший урожай цукрових буряків, соняшника, кукурудзи виростили трудівники колгоспу імені Ульянова Доброшечинського району. Головна ніч турбота — зібрати його вчасно, без втрат. Тому молоді спеціалісти господарства — випускники Київської сільськогосподарської академії Юрій Куліш та дипломований інженер Микола Богдан виступили з ініціативою «Молоді спеціалісти — на комбайні». Їх підтримав агроном Леонід Бадіна та інші.

Слово хлопці підкріплюють ударною працею: по 25—30 гектарів соняшника намолочують з гектара комбайном екіпажі, де працюють вони помічниками.

Л. ГНІДЕЦЬ.

Прем'єра

З успіхом пройшла на сцені Вільшанського районного Будинку культури вистава «Енергійні люди» за твором В. М. Шукшина.

Постановку надано випускники інституту культури, молоді подружжя — Віктор Діамантовіч та Наталія Митченко. Вони працюють у районному Будинку культури, виставу готували разом з учасниками художньої самодіяльності.

Прем'єра відбулась у переповненому залі, 400 глядачів нагородили артистів відличними оцінками.

Зліт юних
дзержинців

Відбувся дзям у Вільшанці. У ньому взяли участь 110 старшокласників з усіх середніх шкіл району.

Свято відкрив перший секретар Вільшанського райкому комсомолу В. Гончаренко. Потім перед учасниками зльоту виступили: начальник районного штабу юних дзержинців, директор Будинку піонерів М. Ф. Несмік, лейтенант міліції В. Ф. Бобова, ветерани війни та праці. Вони поставили перед юними дзержинцями ряд важливих завдань, розповіли про їхні права й обов'язки.

Того ж дня загін дзержинців Вільшанської десятирочки вийшов на своє перше завдання — охороняти правопорядок рідного селища.

М. КОРДЮКОВА.

Смилливість,
розрахунок,
кмітливість

Листо шість годин замість трьох діб потрібно було молодим робітникам Челябінського електрометалургійного комбайну В. Рикенкову, Г. Величю і В. Бахромєву, щоб ліквідувати наслідки аварії на виробництві. Завдання їх самовідданістю, ділом, виправданими зусиллями не було припинено ні на хвилину.

Цілий вечір на об'єкті з теплових котлів стався пожежа. Це загрожувало простогом печі випалу вапна, а отже, і припиненням роботи деяких цехів комбайну. Ідеже для охолодження розігрітого наскоро до шестисот градусів котла потрібно було бачити двох діл.

Молоді ремонтники вирішили почати роботу, не чекаючи, поки спадє температура. Пропилувати в гарячій вогняній ванні комсомольці В. Рикенков, слюсар Г. Величю і зварник В. Бахромєв. Їх змозило запалити спеціальну сміливість, напої, палани, теплі рукавиці. Обличчя захищали окулярами і зволожені пов'язками з марлі. У котел подали стиснутого повітря, обдуваючи хлопців серед майже сніг п'ятдесяти змінюваних вони швидко заварювали пошкоджені шови.

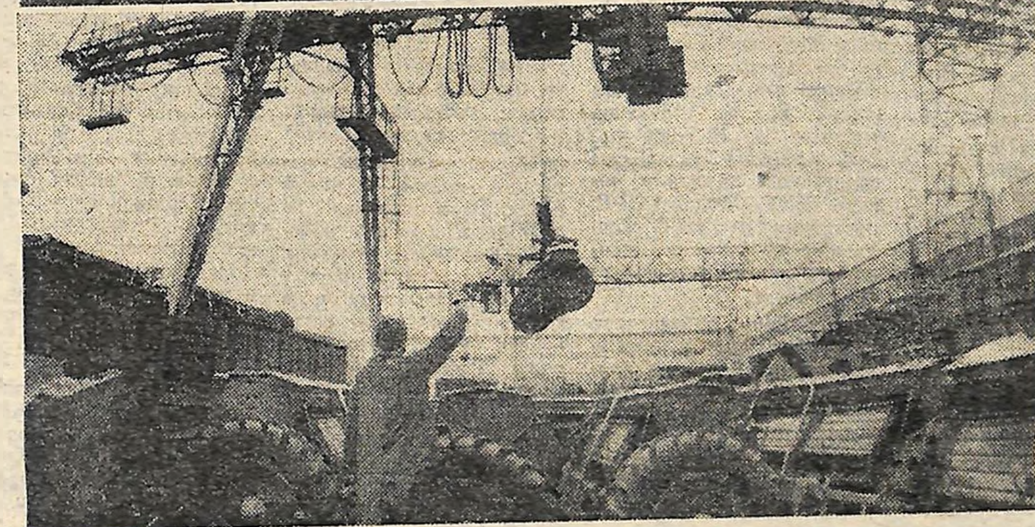
М. ПОЗДНЯКОВ,
кор. ТАРС.

Челябінськ.

Робітники цеху № 17, мабуть, як ніхто інших на «Червоній зірці», відповідальні за те, щоб готова продукція, у яку вкладено працю сотень рук, своєчасно потрапила до споживача. Вони вантажать техніку з емблемою рідного заводу на залізничні платформи, що відправляються потім у різні куточки нашої країни і за кордон.

Бригада зварників Віктора Глушка, що працює у другому складальному цеху, добре відома на Кіровоградському заводі «Червона зірка». Вона часто займала перше чи друге місце у соціалістичному змаганні серед комсомольсько-молодіжних колективів підприємства. Секретів майстерності у хлопців не існує, просто звикли всі працювати на совість. Характерно, що приклад комуністичного ставлення до праці показує сам бригадир. Він виконує змінні завдання на 160—170 процентів.

На знімку, бригадир зварників Віктор ГЛУШКО за роботою; відправна продукції споживачам; йде процес зварювання.

ЗАВТРА — ДЕНЬ
МАШИНОБУДІВНИКАТ И ПАМ'ЯТАЄШ вечір
після тих вересневих
зборів?

Ти вийшов разом із друзями у свіжий, мажово-синій вечір, ви йшли вулицею гамірно, весело, і розмова уперто не хотіла збиватися на жодну з буденних тем — ні на роботу, ні на танці, ні на домашні турботи, які, звичайно ж, були у кожного.

А втім, говорили і про це, та тільки... якось інакше, ніж завжди. Говорили й про роботу, — мабуть, навіть найбільше про роботу, — але теж інакше, ніж завжди. У всьому, чого б не торкалася розмова, звучали мрія і сподівання. Мрія була про те, щоб збулося все накреслене на зборах, а сподівання... сподівання ти прямо поз'ясував із собою: тебе обрали секретарем...

А тепер ще раз скажи: ти пам'ятаєш вечір після тих зборів? Чи не правда, ти пишався довір'ям товаришів. Тебе хвилював азарт, збуджувало радісне нетерпіння — здавалося, ніколи ще твої товариші не були такими активними та одностайними, як на цих зборах, і варто лише настати ранку, як ви разом дружно візьметеся здійснювати колективні вирішення. І успіх цієї колективної роботи було довірено тобі.

А сьогодні?.. Сьогодні, коли ти готуєшся звітувати перед товаришами, — чи відчув ти, що виправдав їхні сподівання? Чи є у тебе впевненість, що збори і вечір після них знову будуть сповнені радістю колективних роздумів і творчості? Чи, навпаки, твоя доповідь посіє нудгу, усвідомлення марності цих мрій? — мовляв, все одно нічого не змогли здійснити? У такому разі ти, мабуть, зовсім не хотів би виходити на трибуну.

Та виходити треба і треба постаратися, щоб звіт приніс найбільшу користь тим, кого буде обрано актив сьогодні, — щоб він був повний аналізу, роздумів, щоб у ньому були по-діловому оцінені успіхи і чесно розкрито причини невдач.

Ким би ти не був — починаючим комсоргом чи досвідченим активістом,

ВИСНОВКИ
НА ЗАВТРА

— зістає свою роботу з роботою інших, щоб діяти вірних висновків на завтра. А в цьому тобі допоможе книга, щойно випущена видавництвом «Молода гвардія».

«Перевір себе ділом» — закликає вона своєю назвою. І цим вимогливо-дружнім закликом пройшла вона вся, від першої до останньої сторінки.

І НОДІ КАЖУТЬ: у комсомольській роботі немає рецептів. І це вірно: у колгоспі не можна діяти так, як, скажімо, у комсомольській групі вузу, а у шкільний клас не можна бездумно, механічно перенести форми роботи заводських комсомольців. Змінюється й час: те, що було творчим учора, стало шаблоном сьогодні, і навпаки — давно забуте, «списане в архів» раптом виявляється живим і діючим...

Рецептів немає, та є — досвід.

Є досвід, відлитий у лавіні рядки нашого комсомольського Статуту. Є досвід, закріплений у рішеннях XVIII з'їзду Ленін-

ського комсомолу. Нарешті, є досвід, що народився у «буче, боевой, кипучей», — а житті комсомольських організацій країни, досвід, що потрапив на сторінки газет.

Книга, про яку йде мова, і є, по суті, цей досвід — синтезований і осмислений. Читаючи її, ти зможеш наче по-новому відкрити для себе багато по-

теж захотілося провести експеримент? Тим більше, книга підходить: «Немає нудних зборів — є байдужі організатори...» Та не поспішай. Не формі заради було затіяно такі незвичайні збори. І хай тебе не спокушає бажання повторити тільки форму: вона має бути продиктованою метою, яку ставите перед собою ти і твоя організація. Про це теж тобі нагадає книга.

Взагалі, як бачиш, книга відповідає і на найпростіші, буденні твої питання: як провести збори, засідання бюро, як організувати роботу з листами, діяльність комсомольської групи, обговорення персональної справи... Відповіді, ділові і конкретні, обіцяє самий зміст: «Тебе обрали секретарем», «Інструктор райкому», «Слово з трибуни», «Комсомольська ініціатива», «Звіт комітету».

З ВІТ... Цього року звіти й вибори пройнуть не тільки в первинних, а й у районних, міських, обласних і крайових комсомольських організаціях, — пройнуть вперше після XVIII з'їзду ВЛКСМ. Це означає, що й тобі треба не просто перелічити зроблене, а й вимогливо, самокритично звірити його з тим, що вирішував з'їзд. І книга знову прийде тобі на допомогу: на її сторінках представлено багато делегатів з'їзду, звучать їхні думки, пропозиції, поради. Та не бієся нудних настанов: книга ця — скоріше запальна відверта бесіда чи захоплююча подорож за адресами комсомольської творчості. Її довірчий тон, по-товаришески простий і чесний, запорукою тому, що ти знайдеш у ній співбесідника ненадочушливого, а попутника — чуйного і надійного. Він постарается

Цікаво? Корисно? Тобі

теж захотілося провести експеримент? Тим більше, книга підходить: «Немає нудних зборів — є байдужі організатори...»

Та не поспішай. Не формі заради було затіяно такі незвичайні збори. І хай тебе не спокушає бажання повторити тільки форму: вона має бути продиктованою метою, яку ставите перед собою ти і твоя організація. Про це теж тобі нагадає книга.

Взагалі, як бачиш, книга відповідає і на найпростіші, буденні твої питання: як провести збори, засідання бюро, як організувати роботу з листами, діяльність комсомольської групи, обговорення персональної справи... Відповіді, ділові і конкретні, обіцяє самий зміст: «Тебе обрали секретарем», «Інструктор райкому», «Слово з трибуни», «Комсомольська ініціатива», «Звіт комітету».

З ВІТ... Цього року звіти й вибори пройнуть не тільки в первинних, а й у районних, міських, обласних і крайових комсомольських організаціях, — пройнуть вперше після XVIII з'їзду ВЛКСМ. Це означає, що й тобі треба не просто перелічити зроблене, а й вимогливо, самокритично звірити його з тим, що вирішував з'їзд. І книга знову прийде тобі на допомогу: на її сторінках представлено багато делегатів з'їзду, звучать їхні думки, пропозиції, поради. Та не бієся нудних настанов: книга ця — скоріше запальна відверта бесіда чи захоплююча подорож за адресами комсомольської творчості. Її довірчий тон, по-товаришески простий і чесний, запорукою тому, що ти знайдеш у ній співбесідника ненадочушливого, а попутника — чуйного і надійного. Він постарается

Цікаво? Корисно? Тобі

Інтернаціоналізм —
наш прапор і зброя

МОСКВА, 27 вересня. (Кор. ТАРС В. КУЛИКОВ, К. ШЕГЛОВ). На багатьох машинах і верстатах, які виробляються в соціалістичних країнах, можна було б по праву поставити марку молодіжних виробничих колективів, що гарантують їх високу надійність. З ініціативи комсомольського об'єднання «АвтоВАЗ» юнаки і дівчата з братніх комуністичних спілок розгорнули змагання під девізом «Завоювання друзів — у строю і високою якістю!».

Яскраві приклади співробітництва молоді соціалістичних країн набули своїй доповіді на міжнародній науково-практичній конференції «Ми будемо соціалістами і комуністами», яка відкрилася сьогодні в столиці, секретар ЦК ВЛКСМ Д. Філіппов. Вона проходить у рамках зустрічі трудящих молоді братніх країн.

Промовці, які виступали на пленарному засіданні, відзначали, що міжнародна дружба і співробітництво молоді — приклад дієвості соціалістичного інтернаціоналізму. Важливим фактором його є активна участь братніх комуністичних спілок у реалізації комплексної програми соціалістичної економічної інтеграції. Спільна ударна робота на найважливіших об'єктах РЕВ, змагання за гідну зустріч 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна, яке розгорнулося у багатьох колективах у країнах соціалізму, міжнародні зустрічі і фестивалі, конкурси професійної майстерності.

Розв'язуючи ці питання, важливо поширити досвід передовиків. Справжньою його лабораторією стали організації ВЛКСМ. Від участі молоді в спорудженні окремих об'єктів до шефства над розвитком провідних галузей народного господарства; від формування окремих ударних бригад — до масового громадського закликів юнаків і дівчат на новобудови; від організації комсомольського контролю за ходом робіт на окремих промислових майданчиках — до створення розгалуженої мережі комсомольських штабів і постів «Комсомольського прожектора».

ся і застерігти тебе від можливих помилок — не випадково тут так часто зустрічаються слова «буває», «трапляється». А його «думки вголос» звучать так влучно і афористично, що залишаються вузликами в пам'яті і допомагають не збитися з дороги ніде:

«Арсенал твоєї зброї — особистий приклад і вірне слово!».

«Райком — збирач ідей». «Райком — створювач традицій».

«Бюро — колектив керівників». «Бюро... — університет і семінар».

«Трибуна — робоче місце».

Чи не правда, ці нехитрі, але вірні слова сприймаються як заповіді розумного наставника? Дотримуйся їх — і ти доб'єшся головного у роботі своєї організації: ефективності.

«Комсомольський працівник сьогодні, — говориться в ній, — це людина на полум'яного серця, правоплангова у загоні ентузіастів, які борються на найпереводіших рубежах п'ятирічки. Це організатор молоді, який по-стійно озброює себе теоретичними знаннями, досвідом сучасної практики комсомольської роботи, її традиціями, що складають золотий фонд комсомолу».

Будь таким, а книга допоможе тобі в цьому. Пам'ятай: уже самою назвою вона зобов'язує до головного — «Перевір себе ділом».

В. ЛЮБИЦЬКИЙ.

1) Перевір себе ділом. Збірник М. «Молода гвардія». 1979. «Видавництво комсомольського антикетета».

„ЗБУДУЄМО ПАМ'ЯТНИК ПІОНЕРАМ-ГЕРОЯМ!“

Під таким заголовком у газеті «Зірка» 3 травня минулого року був опублікований лист-звернення одеських піонерів. «У роки минулої війни, — йшлося у ньому, — багато хлопчиків і дівчаток загинули в боротьбі за свободу і незалежність Вітчизни, вони могли б жити і зараз. Та не пошкодували свого життя заради нашого щастя...» Одеські піонери звернулися до всіх ровесників республіки з пропозицією зібрати кошти на будівництво пам'ятника піонерам-героям.

Ми обговорили лист на зборі дружини і вирішили взяти активну участь у збиранні коштів для будівництва такого пам'ятника. Наша робота стане символічною особливістю міжнародного року дитини.

З перших днів нового навчального року в усіх дев'яти піонерських загонах школи у післяурочний час проводять трудові десанти. Вже зібрано близько 10 тонн металопилою і більше тисня макулатури. Працюємо ми і в колгоспі — збираємо фрукти та овочі, очищаємо кукуруд-

зу. Нам допомагають старшокласники. А всі зароблені гроші, перерахуємо у фонд будівництва пам'ятника піонерам-героям.

Ми, у свою чергу, звертаємось до всіх піонерських загонів і дружин області із закликом взяти участь у зборі коштів. Щоб у столиці Радянської України — місті-герої Києві найближчим часом постав величний пам'ятник з граніту і бронзи нашим ровесникам, які віддали своє життя за свободу і незалежність Вітчизни.

За дорученням піонерської дружини імені В. Терешкової Молодіжницької середньої школи Долинського району голова ради дружин Лариса ЛІЖЕНКО.

Від редакції: «Молодий комунар» підтримує заклики піонерів дружини імені В. Терешкової і зобов'язується регулярно інформувати читачів про хід збирання коштів на будівництво пам'ятника піонерам-героям. Окремі висхідні повідомлень, друзі!

ДУМКИ, ВІДГУКИ, РЕЦЕНЗІЇ

Поетичний дебют: межі пізнання

Схоже на те, що нинішній рік видався урожайним для молодих літераторів Кіровоградщини. Зовсім недавно ми мали щасливу нагоду читати збірку віршів Тамари Журби «Дитини серця», а невдовзі з'явився друком перша поетична ластівка кіровоградця Юрія Камінського «Ранній світ». «Благодарствуй» її в світ дніпропетровське видавництво «Промінь». Прикметно, що обидві збірки зійшли під рубрикою «Перша поетична книга».

У ЗІРЦІ Камінського — два розділи: «От дней войны до дней грядущих» і «Взгляд». Подібна побудова не нова, так укладається немало поетичних книг. Мета її — окреслити тематичні грані написаного, а в даному, конкретному випадку — ще й розмежувати вірші на громадську тематику з інтимною та пейзажною лірикою. Хоча, як свідчення умовності цього поділу, окремі поезії з першого розділу можна було б вільно перенести в другий і навпаки: хто сказав, що вірші про кохання не повинні бути громадянськими? Справа ж поезія завжди була саме такою, незалежно від своїх тематичних круговидів.

Різні це поняття — громадянськість і гучні декларації, де наперёд відомо, що скаже автор. Здається, Ю. Камінський уникає останніх. «Я отрываю Ленина. Однажды в какой-то миг, в какой-то час он входит в каждого из нас извечным ощущением жажды».

Війна. Драматичне відлуння її — у віршах «Урок истории», «Таллах», «Ловили рыбу мальши», «Снаряд», «Воспоминание», «Тетя Дуся».

«Он спит, в траву уткнувшись носом, он спит десятки лет подряд, щетиной временем обросший, неразрозвавшийся снаряд. И что ему сегодня снится — ведь он живой: несостоявшийся убийца мой».

Сказано предметно і свіжо...

«Урок истории» і «Тетя Дуся» — вірші сюжетні і помітно виділяються в за-

гальному контексті книжки. Мабуть, автору варто було б продовжити спробу в освоєнні сюжетного вірша. Він уміє відштовхнутися від конкретного факту, і, коли треба, передати розмовну інтонацію, якусь життєву подробицю, а головне — осмислити той факт. «И юнец, совсем желторотый, просто «Дуся» ее зовет. И вдова командира роты детали ему подает». Такою нарочито буденною картиною закінчується вірш «Тетя Дуся», але за нею — драматизм людської долі, покатленої війною.

Поряд з цими рядками, поряд з «Уроком истории» і «Снарядом» програвать «Таллах» з його нарочитим образом «капли пота, капли пота, как гильзы падают на снег», «Ловили рыбу мальши», в якому рядком «наплакавшись по-взрослому» вимагає логічної і художньої аргументації, «Воспоминание» з деяким кокетуванням зі словами асупереч серйозності змісту. Викликає заперечення і порівняння КРАЗа із жеребцем, і зіпсований останніми кількома строками цікавий задумом вірш «На цементном заводе», фінал якого напрошується сам по собі: «боль, от которой можно отчаяться, перемололась на несколько строк».

ДУМАЄТЬСЯ, найцікавішою своєю гранню як поет Ю. Камінський відкривається у пейзажній та інтимній ліриці. Тут він демонструє і високий рівень версифікації, художню культуру вірша, і гостроту поетичного зору, і тонку спостережливості: «На стареющий парк значки осени белло покатятся» («Двое»), «посиравший колосок, забытый на стерне продрогшей» («Следы»), «неведомые радости или горе за слоем ваты между толстых рам» («Окраина — сады и голубятни»). «Ранний свет» полишає приємне враження. Та хотілось би побажати автору остерігатися деякої камерності і книжності, що звужують його можливості, загрожують вторинністю. А ще — уникати самоповторів.

Вихід на широкі життєві круговиди, і коли дещо перекладати слова самого Ю. Камінського, повсякчасне прослуховування життя на великій глибині, — така заповідь подальшого змужніння поетичного голосу автора «Раннего света».

Володимир БАЗИЛЕВСЬКИЙ.

Проти фальсифікації історії

— Ми знову звертаємося до причин виникнення другої світової війни, оскільки ось уже багато років засоби масової інформації на Заході, деякі західні вчені намагаються представити це питання у вигідному для них світлі, — заявив у бесіді з кореспондентом Агентства Прес Новини В. Єніним заступник директора Інституту чехословацької і всесвітньої історії Вацлав Пеша. Він брав участь у міжнародній науковій сесії «Причини виникнення другої світової війни», організованій Академією наук СРСР у середині вересня в Москві. — Авторі різного роду публікацій, особливо у ФРН, присвячених другій світовій війні, всю провину за розв'язання агресії звинувачують на держави, що стали жертвами гітлерівської Німеччини. Прикладом може служити широкі розпропаговані у ФРН книжки «Гітлер» Йоханна Феста. На 1190 сторінок автор звинувачує Польщу в тому, що вона своїм «непотрібним опором» заважала Гітлеру «внести поправки у Версальський договір».

Однією з країн, що стояли на шляху експансіоністських планів Німеччини, була Чехословаччина. Своім ключовим положенням у центрі Європи вона заважала гітлерівському походу на Схід і Балкани. Чехословаччина заважала внутрішнього і зовнішнього патиску з боку Німеччини. А підписання ганебної Мюнхенської угоди (Пісенної, Італією, Англією і Францією 29—30 вересня 1938 року розв'язало руки Гітлеру. Ганьба Мюнхена стала першим акордом світової трагедії).

Мюнхенську угоду було підписано проти волі чехословацького народу і навіть без присутності чехословацьких представників, вона суперечила всім нормам міжнародно-правових відносин. І навіть тепер, через 41 рік, коричнева тінь Мюнхена, як і раніше, висить над Європою, заважаючи процесу розрядки на континенті. Я маю на увазі активізацію в Західній Німеччині діяльності різного роду судетонімецьких сіллок, земляків, організацій «вишпандів». Зовсім недавно у Західному Берліні було організовано «мирне свято вітчизни». Під прапорами міст Польщі та Чехословаччини тут зібралися ті, кому мир у Європі — байдуже в очі. І знову тут звучали слова про те, що «Німеччина має бути сильною, єдиною, великою...» І не не дивлячись на те, що у телевізійній

дискусії до 40-річчя падіння нацистського режиму ФРН Гельмут Шмідт правомірно заявив: «Я не можу собі уявити, щоб у німецьких руках повернулася територія, на яких німці тепер не живуть».

Прігадуючи події сорокарічної давності, я не можу не прозвести паралелі з політикою сучасного китайського керівництва. Територіальні зазіскання Китаю до В'єтнаму, агресія, розв'язана проти цієї країни, співзвучна з гітлерівською політикою по відношенню до Чехословаччини. Історія вчить нас не забувати про уроки минулого, пам'ятати слова нашого видатного патріота-антифашиста Юліуса Фучіка: «Люди, будьте пильними!».

Виступаючи на сесії, віце-президент АН СРСР академік П. Федосєєв говорив про необхідність об'єднання зусиль усіх борців проти агресії та війни в ім'я забезпечення миру та міжнародної безпеки, — сказав на закінчення Вацлав Пеша. — В цьому бачать своє головне завдання вчені-істориків соціалістичних країн, виступаючи проти фальсифікації історії другої світової війни, вказуючи на справжні причини виникнення агресії.

(АФН).

● Кому потрібна неправда про причини виникнення другої світової війни?

● На екрані — пентагонівська кінопродукція.

ЖИТТЯ МОЛОДИ ЗА РУБЕЖЕМ

ВАРШАВА

Широкому обмінові досвідом, дастьмоу зміцненню дружби і співробітництва сільської молоді ПНР і СРСР послузняється семінар, який відкрився в Познані. Представники двох братніх спільнот молоді обговорили проблеми технічного прогресу і підготовки кадрів для сільського господарства, ідейно-виховної роботи, поліпшення умов праці і життя на селі.

Учасники зустрічі відвідали ряд державних, обласних і районних підприємств з досвідченими молодими землеробами і тваринниками Польщі.

БОНИ

Близько 85 тисяч випускників західнонімецьких шкіл не змогли одержати в цьому році ні роботи, ні місця учня на виробництві, повідомив департамент будівництва ФРН В. Рот на конференції соціал-демократів, яка відбулася в Бремені. Він відзначив, що ринки безробіття серед молоді дуже високі.

КАБУЛ

В Афганістані призначено велику увагу розвитку мережі народної освіти. Тепер у країні буде 670 шкіл, в яких здобуватимуть освіту тисячі дітей. За час, що минуло після квітневої революції 1978 року, мілітарне освітнє ДРА надало на потреби народної освіти понад 500 мільйонів афгані.

НІКОЗІЯ

В Афінах відбулась зустріч делегації єдиної демократичної організації молоді Кипру (ЕДОК), товариства прогресивної молоді Туреччини і комуністичної молоді Греції.

В опублікованій тут заяві говориться, що представники молодіжних організацій висловили за активну участь юнаків і дівчат у боротьбі за збереження миру в Середземномор'ї та позитивного процесу розрядки міжнародної напруженості, проти гоним обробки і підтримки дій реакційних імперіалістичних сил США і НАТО.

НАЙРОБІ

Віддати свої сили і знання розвитку національної економіки закликали молодих ентузіастів міністр сільського господарства Кенії Джеремія Ньяла. Він виступав на церемонії вручення дипломів групі випускників сільськогосподарської школи в Егертопі.

Зростаюче засудження в Англії викликає політика Лондона, яка проводиться у Північній Ірландії. За минулі десять років з моменту введення у провінцію британських військ в Ольстері убито майже дві тисячі чоловік, більш ніж 20 тисяч поранено. За цей час у північноірландських містах зруйновано більш як 90 тисяч будівель. Такий підсумок «миротворчої» діяльності окупантів.

На знімку: демонстрація протесту в Лондоні проти політики Англії у Північній Ірландії.

ПРО УСПІХ У БРЮНЕТОК, АБО ПОСОРОМЛЕНИЙ ГОЛЛІВУД

Широко відомі кінематографічні гіганти Голлівуду: компанії «Парамаунт» і «XX століття — Фокс». Мало відомо, що вони карлики порівняно з «Гігантом на Потомакі». Так називають американські урядові служби, зайняті випуском пропагандистських кінострічок. Їхні виробничі витрати складають 600 мільйонів доларів на рік — набагато більше, ніж у будь-якого з голлівудських гігантів. Вартість знімальної апаратури, павільйонів та іншого реквізиту, що належить урядовим установам, складає два мільярди доларів, що забезпечують комерційним корпораціям розмах, який ніколи їм і не снився.

Що ж показує «Голлівуд на Потомакі»? Іноді це майже незвинні агітаційні стрічки на зразок фільму про 200-річчя країни. Та лєвову пайку урядового кінометражу виробляє міністерство оборони, його служба самоохорони, яку кілька років тому детально описав і справедливо осудив тогочасний голова сенатської комісії по іноземних справах Уільям Фулбрайт у відомій книзі «Пропагандистська машина Пентагону».

Всього тільки за один рік міністерство оборони випустило 1141 кінофільм та 3560 телефільмів. Мабуть, тут є і фільми про те, як чистити карабін чи стріляти по танку. Та в спеціальній доповіді, підготовленій аналітиком резидентів, проведеної Білим домом, говориться, що «з числа переглянутих фільмів значна частина уявляється такою, що має на ма-

ті реклами міністерства оборони». Нерідко висуваються виправдання, на зразок нижче поданого, що супроводило новий запланований фільм: «Міністерство дістане вигоду завдяки поліпшенню уявлень про міністерство серед громадськості».

Серед пентагонівської кінопродукції вирізняється фільм «Як мати успіх у брүнєток». Його знято військово-морськими силами і в ньому розповідається, що і як робити, щоб швидко, без зайвого клопоту завоювати жіноче серце у чергозому південному порту. При всій прикладній користі цієї стрічки деякі критики, за повідомленням щотижневика «Онайтед Стойтс ньюс енд Уорлд ріпортер», зовсім не впевнені в тому, що такого роду кінопродукція

можна фінансувати за рахунок платників податків». У міністерстві оборони Сполучених Штатів 1227 офіцерів по зв'язках з громадськістю, а у міністра для цих цілей є спеціальний помічник. До редакцій газет і журналів кожного дня розсилаються нескінченні «повідомлення для преси», що передбачають замість клопіткого журналістського пошуку зручні напівфабрикати.

Дослідницька група Комісії по федеральному діловодству дійшла такого висновку: «Маніпуляція інформацією з боку міністерств і відомств набула форми майже вишуканого мистецтва. Особливо ефективно діють міністерства оборони й установи, що мають відношення до національної безпеки, які повідомляють про загрози чи відставання — реальні чи ні, що передбачаються, — під час обговорення бюджету для виправдання оборонних витрат».

Г. ГЕРАСИМОВ.
(АФН).

СІЛЬСЬКИЙ МУЗЕЙ

СУБОТНІЙ РЕПОРТАЖ

Є на Добровеличківщині село Липняжка. Будуться тут гігантський цукровий завод, який буде одним з найпотужніших у країні. Приїждять сюди гості (і не тільки з району) ще й для того, щоб подивитись краснавічий музей.

Зустрічає відвідувачів невисокий сивочолий чоловік і гостинно запрошує оглянути експонати. Він покаже вам усі чотири відділи музею, де відображені і природа рідного краю, і його багатовікова історія, і тяжкий період боротьби за встановлення Радянської влади, і наша сучасність.

Перша — кімната природи. «Населена» степовою звіриною, птаством, вона розповідає про красу навколишніх гаїв, луків, річки.

А кімната сусідня вщерть наповнена дивовижними речами. Чого тут тільки немає: татарські стріли і козацькі шаблі, стремена, давні монети, хатні начиння сивої давнини. Ще більше дивує присутність бронзових і кам'яних знарядь праці, якими користувалась первісна людина.

Іван Якович Єзан, організатор і завідувачий музею, годинами може розповідати про кожен з експонатів.

Більшість побутових речей зібрана ним самим, а от стріли, монети, стремена були подаровані музею жителями села. Так, пенсіонер Микита Вродій подарував унікальні фотографії третьої роти уланського полку, який стояв колись у Липняжці. А одна бабуся, ніяково усміхаючись, і, видно було, нерішуче віддала карту Єлисаветградської губернії, де було розписано хто із селян і де має одержати земельні наділи. Було там і її прізвище. Бабуся, тоді ще молода і недовірлива селянка, сумнівалася: чи ж справді більшовики ділитимуть землю? А що, коли все буде по-старому? От і берегла ту карту.

Багато експонатів подаровано трактористами, які, працюючи в полі, не раз виорювали незвичайні речі. Такою була і статуєтка давньогрецької богині Венери. Як потрапила вона в ці краї з сонячної Еллади? Над цим ламали голову навіть археологи, що приїздили кілька років тому в Липняжку. З

собой вони забрали кам'яну скіфську бабу, залишивши в музеї її фотографії.

У цій кімнаті відтворена історія боротьби за владу Рад у Липняжці, дбайливими руками юних слюдопитів і дорослих зібрано фотографії, документи, особисті речі героїв громадянської війни. Спеціальний відділ присвячений героїці Великої Вітчизняної війни.

Як же виник цей музей у степовому селі? Кому належить ідея його створення?

— Років 5—6 тому, коли я ще вчителював у Дружелюбівці, поїхав якось наш колишній парторг колгоспу імені К. Маркса К. А. Білик у Новоархангельський район для обміну досвідом, — розповідає завідувачий музеєм. — Побував він у знаменитого Шліфера і побачив, що у них в селі є кімната-музей, де відображена історія рідного краю. З того часу втратив Кузьма Андрійович спокій...

Не відриваючись від своїх головних турбот, парторг (до речі, тепер голова цього господарства) шукав ентузіастів.

Іван Якович Єзан на той час збирався на заслужений відпочинок, але, почувши про музей, — загорівся. Крім німецької мови, він викладав ще й історію, тому ідея створення музею так привабила цього вже немолодого чоловіка.

Продавши хату в Дружелюбівці, Іван Якович з дружиною переїхали в Липняжку.

Терпляче збирав по селу різні речі: хтось дав прядку, хтось — верстак, третій — ярмо і мазницю... Було створено раду музею з дев'яти чоловік, куди входили голови обох колгоспів села, голова сільради, бібліотекар та інші ентузіасти.

І от уже більше року працює музей. Приходять сюди жителі села, гості з інших сіл району. Відбуваються Ленінські урски, навіть районні семінари з питань комсомольської роботи тощо.

Думас тепер Іван Якович створити в музеї ще й відділ народної творчості. А заодно — і відділ історії створення липнязького цукрового заводу.

Л. ГНІДЕЦЬ.

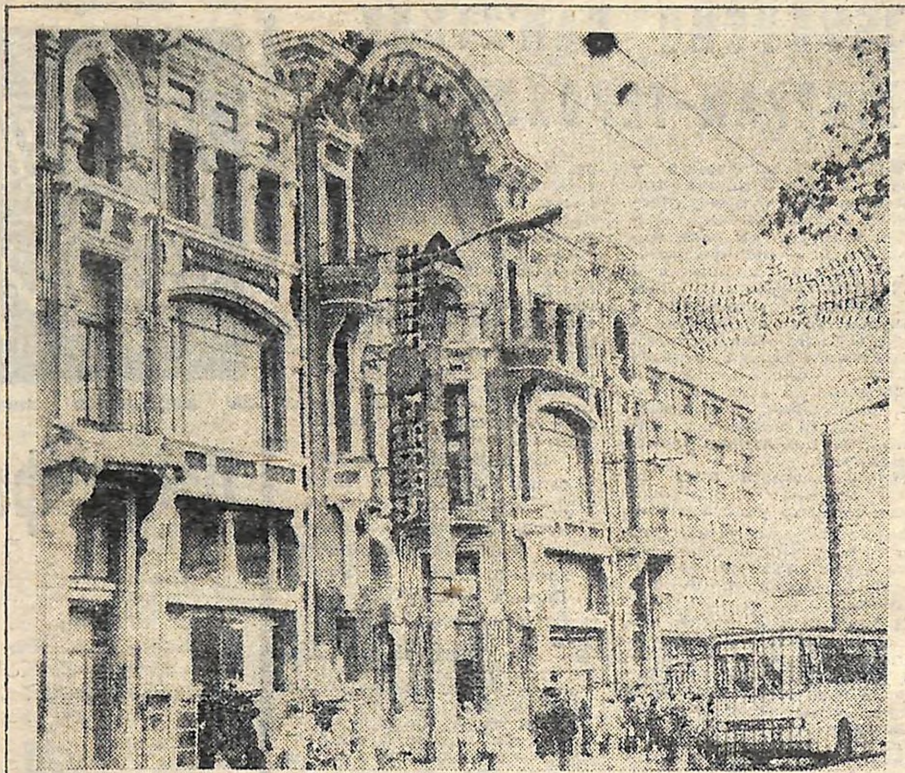
Добровеличківський район.

ВУНДЕРКІНД

З ШОСТОГО «В»

Слова «ви вже дорослі», якими вчителем середньої школи № 20 м. Верещаки доводиться урезювати своїх вихованців, ніяк не в'яжуться з зовнішністю шестикласника Олександра Шістка. І це дивно: адже йому немає ще й дев'яти років. До школи він поступив у неовішних сім, причому відразу в четвертий клас: програму перших освоїв у дитячому садку.

Особливий здібності хлопчик виявив у математиці. Немає у нього труднощів і з іншими предметами — вчиться на «відмінно». А ще захоплюється шахами: на недавніх міжшкільних змаганнях він не програв жодної партії.

О. КОВАЛЕНКО,
кор. РАТАУ.

Фотокурс «МК». «Моя рідна місто». Кіровоград. Будинок по вулиці К. Маркса. Фото В. МАЛЮКА.

МАКИ ЧЕРВОНІ

Вірші Віктора
Герасимова

Цвіт навесні
Із юних літ,
Цвіт дивних снів —
Краса землі.
Степ осяє
Привітне так.
Серця зоря —
Червоний мак.

ПРИСПІВ:
Маки червоні,
Юначе безсоння —
Кохання першого
прощального знак.
Квітнуть, зоріють,
Як ранні надії,
Іх цвіт нев'янучий
горить у нас.
Маки червоні —
Вогні на пероні.
Відходить поїзд
у далеку путь.

Наші стрічання

Музика Олександра
Злотника

І розставання
Ти не забудь, кохана.
Не забудь.
Ти повертай
Стежки назад.
Не облітай,
Цвіти, як сад.
У височині
Проміння сій,
Маки, чарівник
Юначих мрій.

ПРИСПІВ.

Знай, мила, знай:
Хай мчать літа —
Квітка душі
Не обліта.
У вечорі
І дні розлук
Лине вона
До твоїх рук.

ПРИСПІВ.

1 жовтня —
Міжнародний
день музики

До «Диск-залу» надходять листи з проханням розповісти про відомі вокально-інструментальні ансамблі, популярні вокальні групи, нові течії сучасної естрадної музики, надрукувати тексти і нотні писем. Особливо багато їх нині, напередодні Міжнародного дня музики.

Дев'ятикласниця Устинівської десятирічки Л. Алімова, учні 10 «Б» класу Молодківської середньої школи Доліньського району В. Чорноліс і О. Мостова, восьмикласники Онуфріївської середньої школи С. Приходько та В. Норвочікавляються роботою вокального тріо Мареничів. Виконуємо, друзі, ваше прохання.

Ми різнилося од сучасних вокально-інструментальних ансамблів тим, — сказав в одному недавньому інтерв'ю керівник тріо Валерій Маренич, — що унікально модних музичних спрямувань. Ми просто співасмо народну пісню, зберігаючи недоторканими її мелодію і гармонію. Побутові жанрові й жартиліви пісні театралізуємо. А щоб мелодія не набридла, змінюємо ритм, модуляцію, щоб не втомлювати глядача.

ФУТБОЛ

«Кривбас» — «Зірка» — 1:2

Наближається до завершення сорок другий чемпіонат країни з футболу серед команд другого ешелону. Дуже гостро проходять зустрічі на фінішній прямій.

Послідній матч «Кривбас» і «Зірка» мав принципове значення для обох клубів: господарі поля намагалися вилити реванш за поразку в першому колі — 0:2. Та криворозаді ще раз довели свою перевагу. Найкращими гравцями відобрали для них були, безперечно, трети і дванадцять хвилин матчу.

З перших хвилин «Зірка» грає організовано і спокійно в обороні, гостро і швидко — у напад. Героями матчу стали нападники «Зірки» Так, В. Самофалов зі штурмового удару відкрив рахунок. А потім В. Голубович з дальньої відстані сильним ударом направив м'яч у «девятку».

Відграти один гол «Кривбас» вдалося на 65-й хвилині під час деякої неадекватності у захисних діях криворозадів. Та фінальний епізод судді реєстрували як категоричний м'яч В. Балабана, все-таки зафіксувавши перемогу «Зірки» — 2:1. Важливі два очка дозволили їй переміститися з десятого на дев'ятий рядок турнірної таблиці.

«Зірка» виступала у такому складі: М. Музичук, С. Воденко, М. Цорезин, О. Смирченко, В. Хропів, В. Голубович, В. Самофалов, Ю. Касюк, О. Алексєєв (М. Журавльов, Л. Мостов), А. Карпюк, В. Бутушкін.

Паступний тур — 2 жовтня. «Зірка» в цей день приймє «Спартак» із Житомира.

В. ШАБАЛІН.

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ

НА СЬОГОДНІ МАЄ ТАКИЙ
ВИГЛЯД:

	І	М	О
«Колос» (Н.)	36	54—27	54
СКА (Л.)	36	50—25	50
СКА (К.)	36	49—25	50
«Буковина»	36	46—24	48
«Авангард»	36	43—28	47
«Кривбас»	36	53—36	44
«Спартак»	36	41—27	43
«Кристал»	36	48—36	40
«Зірка»	36	37—34	39
«Судово-дніпровський»	36	35—36	39
«Колос» (П.)	35	35—37	37
«Новатор»	36	41—37	36
«Модаль»	36	38—49	33
«Торпедо»	36	33—50	32
«Дніпро»	36	29—39	31
«Атлантика»	36	37—49	30
«Фрун-зепець»	36	37—48	29
«Говарда»	36	28—38	29
«Океан»	36	28—44	28
«Десна»	36	29—47	27
«Авто-мобіль»	36	24—39	27
«Шахтар»	36	40—57	26
«Шах»	36	28—37	24
«Металург»	36	30—64	22

Редактор
М. УСПАЛЕНКО.

Верф — ЦІКАВО

на острові Байда

Сусід знаменитого Хортиці — липовий острів Байда був у давнину місцем великої верфі, де споруджували судна для російського флоту. В цьому переконують виявлені поблизу острова на дні ріки цілі наладовище кораблів часів російсько-турецької війни. В їх будівництві брали участь разом з російськими матросами і запорозькі козаки, а всією верфю керував славетний флотоводець адмірал Наум Якимович Сенявін. До речі, на його честь ще в ту пору названо одну з найбільших і найкрасивіших балок Хортиці — Наумову.

Історики ще мають встано-

вити, що ж саме сталося в цих місцях два з половиною століття тому. Адже виявлене наладовище кораблів — не скільки на дні старого річчя Славутича. Це підтвердили і дослідження гідрологічної експедиції, організованої державним історико-культурним заповідником на острові Хортиці. Нинішнього літа аквалангісти обстежили покривні від часу шпангоуту великого судна, виявленого в піску на п'ятнадцятиметровій глибині.

Кораблі з часом піднімають на поверхню, і після реставрації вони стануть експонатами спеціального музею суден, — говорить директор заповідника Л. П. Яловець. — Цей музей буде частиною великого архітектурно-скульптурного комплексу, який створюється тепер на острові Хортиці.

Г. ТРАНДОФІЛОВ,
кор. РАТАУ.

«Молодой коммунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.
На украинском языке.

Газета
виходить
у вівторок,
четвер
і суботу.

наша
адреса

316050, МСП
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

Відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-63-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва

«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України.
м. Кіровоград, вул. Гніпів, 2.